

عنوان مقاله:

تاثیر شوری آب آبیاری و مصرف روی بر عملکرد، اجزاء عملکرد و تجمع روی در گندم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 4، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد احمدی - دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا آستارایی - دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی نصیری محلاتی - دانشگاه فردوسی مشهد

پیمان کشاورز - مرکز تحقیقات طرق

خلاصه مقاله:

تنش شوری یکی از مشکلات عمده کشاورزی در مناطق خشک و نیمه خشک در تولید محصولات زراعی است. در این شرایط علاوه بر رعایت اصول مدیریتی خاص، تغذیه صحیح و مناسب نیز نقش مهمی در بهبود وضعیت گیاه دارد. به منظور بررسی تاثیر شوری آب آبیاری و مصرف روی بر عملکرد، اجزاء عملکرد، و غلظت روی در گندم آزمایشی با ۴ سطح شوری آب آبیاری (شاهد، ۴، ۸ و ۱۲ دسی زیمنس بر متر با استفاده از نمک های کلریدکلسیم و سدیم و سولفات منیزیم با نسبت مولی ۱:۱) و پنج سطح کود سولفات روی (۰، ۱۰، ۲۰، ۳۰ میلی گرم روی در کیلوگرم خاک و محلول پاشی با غلظت ۳ در هزار) در قالب طرح کاملاً تصادفی به صورت فاکتوریل با چهار تکرار در شرایط گلخانه انجام گرفت. شوری آب آبیاری ارتفاع گیاه، طول سنبله، وزن هزار دانه، تعداد دانه در سنبله، عملکرد دانه و کاه و کلش گندم را کاهش داد. مصرف روی تمامی این خصوصیات را به جز وزن هزار دانه بهبود بخشید. شوری آب آبیاری جذب و غلظت روی کاه و کلش و دانه را در تمام تیمارها نسبت به شاهد کاهش داد و با افزایش روی مصرفی، غلظت روی در کاه و کلش و دانه به طور معنی داری افزایش یافت. نتایج نشان می دهد که افزودن روی در شرایط شوری کم تا متوسط می تواند از طریق کاهش اثرات شوری، رشد و نهایتاً عملکرد گندم را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803167>

